

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **M. H. a spol. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatel'stvom** podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 6 T 39/2009, na neverejnom zasadnutí 10. februára 2011 v Bratislave o návrhu obžalovaného M. H. na odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestná vec obžalovaných M. H. a P. L. vedená na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 6 T 39/2009, **sa tomuto súdu n e o d n í m a .**

O d ô v o d n e n i e

Na Okresnom súde Trnava sa vedie pod sp. zn. 6 T 39/2009, proti obžalovaným M. H. a P. L. trestné konanie na podklade obžaloby Krajského prokurátora v Trnave z 8. septembra 2009 č. Kv 105/2008 pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa mali dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe krajského prokurátora.

Vo veci bolo hlavné pojednávanie príslušným senátom viackrát odročené z rôznych dôvodov, pričom na ostatnom hlavnom pojednávaní 13. januára 2011 obžalovaný M. H. prehlásil, že trvá na svojom písomnom podaní, ktoré bolo súdu doručené 11. januára 2011 a navrhol vec predložiť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie podľa § 23 ods. 1 Tr. por. o odňatí veci príslušnému okresnému súdu a jej

prikázaní na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trenčín. Svoj návrh odôvodnil tým, že 3. januára 2011 sa dozvedel o tom, že 1. apríla 2009 nadobudol účinnosť zákon č. 77/2009 Z.z., ktorým bol novelizovaný zákon č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov. V dôsledku tejto zmeny sa v ich prípade znížila hodnota zadržaných omamných látok, preto podľa neho prokurátor podal obžalobu na vecne nepríslušný súd. Žiadal vec odňať konajúcemu súdu a prikázať ju na prerokovanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trenčín, ktorý znajúc ustanovenia tejto novely už vydal rozhodnutie v zmysle prepočtu obsahu sušiny z rastliny rodu Cannabis (konopa) a má s tým skúsenosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého príslušnosť ako delegujúceho súdu vyplýva z ustanovenia § 23 ods. 1 veta druhá Tr. por., pretože je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený, preskúmal návrh obžalovaného M. H. na odňatie veci Okresnému súdu Trnava a jej prikázanie inému príslušnému súdu ako aj obsah súdneho spisu a zistil, že návrh obžalovaného nespĺňa zákonom požadované podmienky.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa čl. 48 ods.1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky **nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.**

Ide o významnú ústavnú zásadu, ktorú treba dôsledne zachovávať, to znamená brať ju do úvahy aj pri rozhodovaní o návrhoch na odňatie a prikázanie veci príslušnému súdu podľa § 23 Tr. por.

Odňatie a prikázanie veci podľa § 23 Tr. por. je výnimkou z vyššie uvedenej ústavnej zásady. Uvedený inštitút Trestného poriadku možno uplatniť len vtedy, ak pre tento postup existujú dôležité dôvody. Platná právna úprava pritom pojem „dôležité dôvody“ bližšie neupravuje.

Nepochybne za dôležité dôvody v zmysle § 23 Tr. por. možno považovať skutočnosti, ktoré sú výnimočné už svojou povahou, pretože ustanovenie § 23 Tr. por. je zákonným

prelomom do zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi vyjadrenej vo vyššie citovanom článku Ústavy Slovenskej republiky. Preto musí ísť o dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zároveň zákonné prerokovanie veci, náležité zistenie skutkového stavu potrebného na rozhodnutie, ako aj uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich základných zásad trestného konania. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou na delegáciu veci inému než príslušnému súdu je, že súčasne existujú také skutočnosti, z ktorých možno vyvodit' spoľahlivý záver, že procesne nepríslušný súd môže vec prerokovať a rozhodnúť podstatne rýchlejšie a hospodárnejšie. Iba v takom prípade možno urobiť výnimku z vyššie citovanej zásady.

V posudzovanej veci sa návrh obžalovaného M. H. opiera o názor, že krajský prokurátor podal obžalobu na vecne nepríslušnom súde, pretože jeho konanie malo byť právne kvalifikované podľa miernejších ustanovení Trestného zákona, pričom citoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku upravujúce príslušnosť súdu. K svojmu návrhu doložil kópie príslušných ustanovení zákonov, odvolávajúc sa pritom aj na znenie zákonov Českej republiky. Obžalovaný pritom opomenul na skutočnosť, že v zmysle § 23 Tr. por. je delegácia možná iba medzi súdmi toho istého druhu a stupňa, čo v danom prípade znamená, že pri splnení podmienok na delegáciu by mohol najvyšší súd vec delegovať znovu iba súdu príslušnému podľa § 16 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Svojim návrhom sa však obžalovaný domáha zmeny vecnej príslušnosti, čo však ustanovenie § 23 ods. 1 Tr. por. vylučuje.

Vecná i miestna príslušnosť Okresného súdu Trnava na konanie v posudzovanej veci vyplýva z ustanovení § 16 ods.1 písm. a/, § 17 ods.2 Tr. por., pretože krajský prokurátor podal obžalobu pre obzvlášť závažný zločin na ktorý zákonodarca stanovil trest odňatia slobody na pätnásť až dvadsať rokov, pričom trestnej činnosti sa mali obžalovaní dopustiť v obvode Krajského súdu v Trnave. Obžalovaný mal možnosť domáhať sa zmeny na verejnom zasadnutí 15. decembra 2009 pri predbežnom prejednaní obžaloby podľa § 243 ods. 1 Tr. por., ktorú skutočnosť však nevyužil a vo veci súd stanovil termín hlavného pojednávania. Treba pripomenúť, že vo veci bolo vykonané už rozsiahle dokazovanie, a preto v tomto štádiu konania vzhľadom na znenie § 280 ods. 1 Tr. por. neprichádza do úvahy ani postúpenie veci z hlavného pojednávania.

Nad rámec tohto záveru treba uviesť, že úvahy obžalovaného o tom, že Okresný súd Trenčín má skúsenosti s aplikáciou novely zákona o omamných látkach, preto by mal

rozhodovať aj v jeho trestnej veci, sú nepatričné. V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že konajúci súd nie je viazaný právnym posúdením skutku v obžalobe (§ 278 ods. 3 Tr. por.). V prípade, že výsledky dokazovania z hlavného pojednávania nasvedčujú tomu, že konanie obžalovaných treba právne kvalifikovať podľa miernejších ustanovení Trestného zákona, nič nebráni konajúcemu súdu, aby ich konanie prekvalifikoval.

V posudzovanej veci podľa názoru najvyššieho súdu nie sú splnené zákonné podmienky pre odňatie a prikázanie veci v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por., pričom samotný obžalovaný žiadny právne relevantný dôvod pre takýto postup neuviedol, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky o návrhu obžalovaného M. H. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. februára 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil : JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová